

на відсутності у вірші А. Ріпецького яскравих образів, звертає увагу автора на окремі вади форми — повторювання сказаного, неглибоку розробку мотивів, стилістичні огріхи.

Принцип антиутилітарності мистецтва, один з основних постулатів “естетичної критики” нового часу, на сторінках “Будучності” був сформульований М. Євшаном: “Поет чи артист, як чоловік, може мати свої обов’язки, яко артист має свободу бути самим собою”(1, 16).

На завершення варто зазначити, що журнал “Будучність”, кожен співробітник якого керувався у своїй діяльності саме принципом “бути самим собою”, — не лише локально взяте самоцінне явище літературного процесу, а й певний етап в історії української літературної критики.

Наші презентації

Сивокінь Г.М. У вимірах сприймання. Теоретичні проблеми художньої літератури, її історії та функцій. — К.: Фенікс, 2006. — 304 с.

Як зазначає сам Г.Сивокінь, “книжка ця уклалася зі статей теоретичного характеру, що написані були упродовж майже цілого півстоліття, хронологічно (а головне — ідейно) захопивши не тільки еволюцію художніх пошуків літератури у рамках різної “політичної погоди”, а й формування самого автора — в межах дозволеного й недозволеного, а точніше — у *вимірах* його особистих здібностей як літератора, в даному випадку як теоретика літератури...”. У трьох розділах книжки розглядаються деякі загальні питання теорії літератури, зокрема специфіка теоретико-літературного знання, його історична та національна детермінованість, значення канону, біографізм, а також з теоретичного погляду трактуються історико-літературні питання, починаючи від класики і до сучасності, означеної постмодернізмом. Третій розділ присвячений питанням рецепції та образу читача.

Микола Сулима. Книжниця у семи розділах:

Літературно-критичні статті й дослідження. — К.: Фенікс, 2006. — 424 с.

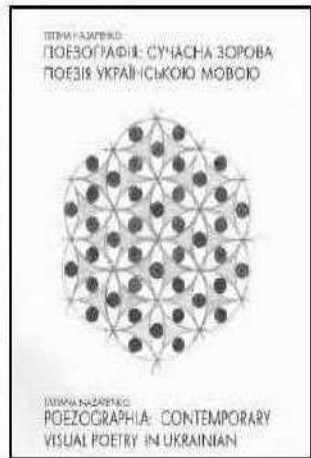
До видання увійшли статті, написані за роки праці в Інституті літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України. Зокрема, це статті про українську давню літературу, віршознавчі й компаративістичні дослідження, розвідки про українську літературу 1920-х рр., про літературознавче сьогодення та місце нашої словесності у світовому літературному процесі. Складається з семи розділів: “Медієвістика”, “Віршування”, “Перегуки”, “1920-ті роки”, “Шість епізодів про Михайля Семенка”, “Шістдесятники й постшістдесятники”, “Україна і Нобелівська премія з літератури”, що засвідчують широту літературознавчих зацікавлень дослідника. “Філологія — дивна наука. Як і всі інші науки — вона невичерпна. Випадкова фраза може розгорнутися цілим дослідженням, яке розкриє

додаткові грані чийогось життя, чиєїсь творчості”, — пише автор.

Тетяна Назаренко. Поезографія: сучасна зорова поезія українською мовою. — К.: Родовід, 2005. — 204 с.

Перша антологія україномовної зорової поезії знайомить українських і західних читачів із цим видом як давньої, так і модерної літературно-мистецької творчості. Авторка репрезентує широкий спектр зоропоезій від традиційних фігурних віршів або магічних квадратів до зорових поезій, лєтристичних композицій, перекладів візуальних віршів з іноземних мов тощо. Сучасна зорова поезія українською мовою твориться не тільки в Україні, а й поза її межами — у Канаді, Німеччині, Франції, США. Зорові поезії, зібрані в антології, друкувалися в малотиражних збірках, часописах, авторських виданнях або не друкувалися взагалі. Англomовному читачеві пропонується переклад більшості зорових віршів і коментарі. Передмова “Каліграфічні написи, текстові конфігурації, фігурні вірші: еволюція української зорової поезії” Тетяни Назаренко

(українською та англійською мовами) — це стисле наукове дослідження з питань генезису, розвитку, інтерпретації та сприйняття української зорової поезії. Її ж упорядкування, редагування, коментарі, біографічні довідки, вступні статті й художнє оформлення.

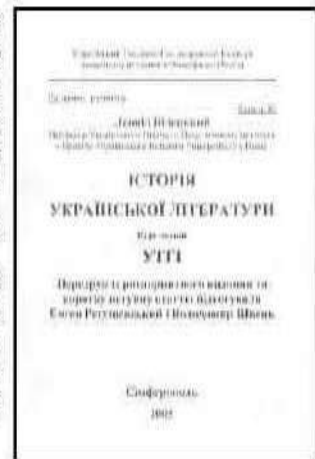

Соломія: Спогади про Соломію Павличко. — К.: Вид-во С.Павличко “Основи”, 2006. — 454 с.

Упорядкована В.Кириловою книжка спогадів про провідного наукового співробітника Інституту літератури, доктора філологічних наук, автора низки наукових монографій, блискучого перекладача англomовної літератури, організатора й координатора багатьох наукових, гуманітарних програм Соломію Павличко. Роздумами, враженнями про зустрічі й спілкування з нею діляться цікаві, неординарні люди — друзі, колеги, ті, кому судилося йти поруч із нею на різних етапах життєвого шляху. Перед нами постає яскрава постать С.Павличко в суспільному, науковому, особистому контексті. Назва спогадів М.Жулинського “Соломія Павличко: зазірання в безодню свободи” якнайкраще характеризує той дух свободи творчості, який супроводжував Соломію Павличко впродовж її наукового життя. Доповнюють видання матеріали до бібліографії (уклав С.Захаркін) та фотографії з родинного архіву.

Леонід Білецький. Історія української літератури: Курс лекцій УТГІ. — Сімферополь: Всеукраїнське товариство "Просвіта" ім. Тараса Шевченка. — 2005. — 178 с.

Передрук із роталітного видання 1937 року курсу лекцій відомого літературознавця, учня академіка В.Перетца Леоніда Білецького, прочитаного в Українському Технічно-Господарському Інституті позаочного навчання в Подєбрадах (Чехія). Вступна стаття "Призабута праця Леоніда Білецького" Є.Регушевського та В.Швеця. Професор Українського Високого Педагогічного інституту у Празі та Українського Вільного Університету у Празі присвятив ці лекції переважно українському словесному фольклору, вважаючи усну поетичну творчість українського народу складовою частиною історії української літератури.

З любов'ю і болем: Спогади про Павла Тичину (Збірник, присвячений 75-річчю Уманського педагогічного університету ім. П.Тичини). — К.: Міленіум, 2005. — 350 с.

Збірник спогадів про П.Тичину названий за заголовком уміщеного тут спомину Михайлини Коцюбинської (вона ж редактор видання й автор передмови). Понад 50 авторів (літературознавці, освітяни, родичі, друзі, односельці) у своїх спогадах — статтях, нарисах і художніх творах представляють суперечливий, складний, неоднозначний образ, безумовно, світової величини. Більша частина матеріалів друкується вперше, видання оздоблене маловідомими ілюстраціями та світлинами. У передмові "Тичинин кларнет" Михайлина Коцюбинська пише: "Маємо словесний портрет людини в інтер'єрі доби, образ людини як "феномена доби".

Лідія Голомб. Із спостережень над українською поезією XIX—XX століть: 36 статей. — Ужгород: Гражда, 2005. — 380 с.

До збірника увійшли статті, присвячені проблемам розвитку української поезії XIX—XX ст. Досліджуються теоретичні питання та літературно-критичний дискурс української лірики, її типологічні зв'язки з поезією інших народів, своєрідність поетики творів П.Грабовського, І.Франка, Б.Грінченка, М.Старицького, О.Олеся, Лесі Українки, М.Вороного, А.Кримського, Г.Чупринки, поетів "Молодої музи" П.Карманського, Б.Лепкого, В.Пачовського. Окремо дослідниця розглядає закарпатські сторінки української поезії. Основна увага зосереджена на питаннях специфіки раннього українського модернізму.

Підготувала І.Хазіна

